

LBRIS

We know
books

Cristina Cracea

 Fluturi
ÎN REPAUS

//bestseller

Chişinău • Bucureşti

2022

Dați-mi fluturi înapoi!

Mi-e trupul obosit și negru,
A ruginit într-un târziu
Nu mai e plin și nici integru,
Nici vioi, plăpând ori viu.

Mi-a obosit adânc suflarea
E grea acum și rece,
E mai adâncă decât marea,
Iar trupul mi se trece.

Îmi zace inima de piatră
Atârnată de plămâni,
E singură și e uitată
Într-un gol ticsit de spini.

Dați-mi un mic gram de iubire
S-arunc urgia ce m-apasă
Tot mai adânc către robire
Loc unde sufletul mă lasă.

Dați-mi un strop de fericire
Să-ntorc speranța din noroi,
Salvați-mă de osândire
Și dați-mi fluturi înapoi.

*Lasă-mă să mă dizolv în privirea ta,
apoi să mă aduni printr-o îmbrățișare...*

Singură...

Singură și ieri și azi și mâine,
Doar vinul demisec mai e cu mine,
În cameră miroase a țigară
Ce iarnă rece e în astă vară.

Aș mai turna-n pahar, dar sticla-i goală
Și sufletul mi-i gol în astă seară
Și de țigări am obosit, tu n-ai venit.
Singură și ieri și azi și mâine, nu m-ai iubit.

*Am nevoie de o picătură de iubire,
vreau să îneb întreaga mea singurătate...*

PIERDUTĂ SUNT PRIN AGONIE,
N-AM AER, DAR AM DOR.
IUBIREA PARE O PROSTIE,
DAR DIN PROSTIE SUFLETE NU DOR.

Pământ al meu...

Pământ al meu, puțin al meu, de tot puțin!
Frunză-n toamnă ce-așteaptă ultim ceas
Iartă-mă c-am încetat să te susțin,
Dar singur să strig nu mai am glas.

Pământ al meu, puțin al meu, de tot puțin!
Iartă-mă că mâine trec al tău hotar
Jalea mă poartă către mama, n-o să mai revin
Al meu puțin, furat-ai fost de câte un tâlhar.

Mi-e frate el, cel ce-a scurtat hotarul
Și neamul peste punte a aruncat,
Acum îi e ticsit și buzunarul
Fecior de-al tău, Moldovă, te-a trădat!

Prin sate mai murmură doar vântul
Și câini hoinari ca noi, mai latră-n cale,
Suntem goniți de frați, zic că-i murdar cuvântul
Noi mai la deal de Prut, ei mai la vale.

Tu iartă-mă că plec și eu departe
Și te las singur în aste vremuri negre
Nu vreau să mi-se strige „– Pe loc soldate!”
Am trăit de ajuns timpuri funebre.

Au biciuit pe cei din trepte joase
Fruntași pe care ne-am turnat speranța,
Acuma biciul ne-a decojit la coaste
Zămăsluind război că n-ajungea năpasta.

Tu iartă-mă că n-am schimbat nimic,
Eu, un trădător ce pleacă-nlăcrimat,
Iartă-mă Moldovă că te-au dezgolit,
Iartă-mă, Pământul meu, sunt vinovat!

Fii patriotul propriei tale inimi.

*Unguente pentru suflet
când se vor produce?*